

medel som AMS förfogar över. Bedömningen måste av naturliga skäl ske från fall till fall, och det vore värdefullt om AMS kunde ges den rättigheten att, i de fall då de bedömer det förmånligare ur verkets synpunkt, i stället ge bidrag till upprustning av bostadshus. Det skulle skapa en del mindre arbetstillfällen och dessutom med förhållandevis små insatser lösa bostadsproblemet för många som måste rusta upp bostaden för att kunna bo kvar.

Valmöjligheten måste dock under alla förhållanden ges till den enskilda människan. Ett alternativ i valet bör dock kunna ges då det gäller äldre människor, och arbetsmarknadsmyndigheten bör därför ges möjlighet att, i de fall de bedömer det från sin synpunkt förmånligare, kunna erbjuda valmöjligheten.

Med stöd av vad som ovan anförts hemställer vi,

att arbetsmarknadsverket efter prövning i det enskilda fallet får befogenhet att ge bidrag till tillfällig sysselsättning för upprustning av bostadshus som innehas av äldre arbetskraft i avfolkningsbygderna.

Stockholm den 28 januari 1970

Sigvard Larsson (fp)

i Umeå

Elias Jönsson (fp)

i Ingemarsgården

Anders Jonsson (fp)

i Mora

Nr 781

Av fru **Lewén-Eliasson** och herr **Ericson** i Örebro, om inrättande av en befattning som socialattaché i Tokyo.

(Lika lydande med motion nr 683 i Första kammaren)

Sverige åtnjuter sedan länge ett stabilt rykte i andra länder för sin sociala välfärd och har uppmärksamats för sin avancerade arbetsmarknadspolitik. När det gäller den västliga världen har de socialattachéer som knutits till våra beskickningar i hög grad bidragit till att »sälja» denna del av sociala utvecklingen. Deras verksamhet har också bidragit till att vi bättre kunnat bevaka utvecklingen på dessa länders arbetsmarknad och dra lärdom därav för egen del.

Denna utveckling har emellertid begränsats till västvärldens industriländer. I dag anmäler sig ett nytt och angeläget bevakningsområde. Den snabbaste ekonomiska och industriella utvecklingen i hela världen äger i dag rum i Fjärran Östern. Japan är givetvis nyckellandet, men i hela Sydöst-

asien sker en industrialisering som ganska snart kommer att förändra de gamla industriländernas marknader och konkurrensläge.

Enbart i Japan har under de senaste tio åren en så snabb produktionsökning och därmed följande tillväxt i ekonomin ägt rum att det ena industrilandet efter det andra blir distanserat. Tillväxten fortsätter i samma rasande tempo.

Den utvecklingen köper japanerna till ett mycket högt pris. Medan hela det gamla samhället snabbt omstruktureras efter ekonomins och industrins effektivitetskrav släpar den sociala utvecklingen ohjälpligt efter. Desto angelägnare synes det vara för ett land som Sverige med erfarenhet av samhällets sociala omdaning att bevaka det som nu sker i Fjärran Östern och där sprida kännedom om vår egen utveckling.

Japan har i dag tio miljoner fackligt organiserade arbetare vilkas ledare med intresse följer den svenska utvecklingen. Ett uttryck härför är att enbart LO under 1969 fick mottaga ett tiotal japanska studiegrupper som på eget initiativ och egen bekostnad rest till Europa för att detaljgranska våra praktiska lösningar på arbetsmarknadspolitiska problem, som i stort sett är gemensamma för alla moderna industriländer. Hittills har Sverige endast bristfälligt och på håll kunnat följa den japanska utvecklingen. Den första officiella fackliga delegationen från Sverige var i Japan så sent som i november 1969 och kunde ganska snart fastslå att en kontinuerlig bevakning av den snabba och dramatiska japanska utvecklingen inte bara är önskvärd utan också nödvändig.

Med stöd av ovanstående hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t begär att förslag snarast framlägges om inrättande av en befattning som socialattaché vid den svenska ambassaden i Tokyo med Japan och Sydöstasien som bevakningsområde och att posten — som brukligt är — besättes med en person som har god facklig och social skolning.

Stockholm den 28 januari 1970

Anna Lisa Lewén-Eliasson (s)

Sture Ericson (s)
i Örebro
